

[Arns Larsen.]

veau. Men meningen var jo ikke, at rentesikringsordningen skulle udløbe eller skulle forsvinde, hvis det viste sig, at renteniveauet stadig væk lå over de 9 eller 9½ pct. Men nu ligger det altså oppe på 12, 12½, 13 pct., og så kommer man og siger, at det var jo egentlig ikke forudsætningen, at denne ordning skulle videreføres. Nu kommer man med en anden ordning, som skal gøre det billigere for staten, nemlig en rentelåneordning. Jeg synes faktisk, at boligministeren bryder boligforligets forudsætninger. De gik på, at vi skulle have en rentesikringsordning som tilskudsordning af staten, så længe vi har et unormalt højt renteniveau, men det kommer man nu og laver om på.

Så har man snakket meget om boligsikringsordningen, og at den er steget kolossalt i udgifter, fra 225 mill. kr. årlig, til den i næste finansår kommer op på 450 mill. kr., men det har da ikke betydet, at den enkelte lejer er kommet til at stå bedre. Det er da som følge af, at lejeniveauet og byggeriets priser stadig væk stiger og stiger og stiger og stiger, og derfor stiger simpelt hen også statens udgift til boligsikring. Det er to ting, der hænger nøje sammen. Vi kan her tydeligt aflæse regeringens boligpolitik, for det betyder altså en stadig forøgelse af boligsikringsudgifterne. Derfor er det, man spørger sig selv: skal denne svikmølle fortsætte, eller skal vi ikke prøve på at nyttiggøre de penge, som man altså vil skal ofres fra statens side til nedbringelse af huslejeniveauet, skal vi ikke bruge disse penge på en anden og en langt mere fornuftig måde? Så fortæller man, at det koster ganske kolossalt, at det jo er milliardbeløb hvert år. Jeg vil tro, at vi for en milliard kr. om året vil være i stand til at præstere en langt, langt bedre boligpolitik end den, man i øjeblikket præsterer — jeg ved ikke, hvad den koster, 700-800 mill. kr.?

(Kort bemærkning).

Helge Nielsen: Det var hr. Poul Schlüter, der kaldte mig herop. Hr. Poul Schlüter var meget bekymret for de statsudgifter, de skatteudgifter, som socialdemokratiets forslag ville medføre. Jeg tror, jeg har sagt en gang tidligere i dag, og jeg vil gerne gentage det for hr. Poul Schlüter, at det, der er

spørgsmålet for mig, er: hvilke sociale udgifter, hvilke statsudgifter har vi og vil vi få, hvis ikke vi løser vort boligproblem?

Så spørger hr. Poul Schlüter om, hvad vore forslag koster. Vi har ikke beregnet noget, siger hr. Poul Schlüter. Nej, det er jo lidt svært med den økonomiske politik, der føres her i landet, at beregne, hvor meget en rentesikringsordning vil koste, for det vil være afhængigt af, hvor meget finansministeren og økonomiministeren vil presse markedsrenten opad, og hvor høje kurserne bliver. Derfor er det lidt vanskeligt for os at beregne dette, men hvis hr. Poul Schlüter vil give mig nogle forudsigelser om det kommende renteniveau, ja, så skal jeg meget gerne beregne det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagen og forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Ømann, Poul Dam, Aksel Larsen og Arne Larsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Efter at Højlands hverv som midlertidigt medlem af folketinget er ophørt, vil der i hans sted være at vælge et nyt medlem til folketingets udvalg angående videnskabelig forskning. Hertil har vedkommende gruppe udpeget *Else-Merete Ross*, som herefter er valgt.

Medlem af folketinget Karen Thuroe Hansen har meddelt mig, at hun ønsker til boligministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren ændre loven om boligsikring, så kommunerne i enkelttilfælde kan udbetale boligsikringen direkte til boligselskaberne?“